

En tramsig Krönika för den som orkar läsa:

Lördag:

Norrtäljeserien var i sörjan på Ströjan, TäbyPF va i sörjan på Largen och andra på likande sörja på annan is.

Lördagen var en enda stor sörja med regn, vind och blåst. Chritser Malmgren vann i sörjan på Ströjan och Liholm på Largen. Det enda glädjande var att jag tog min första abborre över kilot, 1048g. Det var en euforisk känsla. Tänk att som 56 åring får kravla sig över kilot, vadå säger alla ni, har du inte ens fått en över kilot? Nä, fram till igår var det så men nu är gränsen passerad. Fisket på de båda sjöarna var över förväntan positivt, vilket var kul.

Söndag och DM serie i Rimbo:

Va e mössan, anländer Rimbo med Kujala o Hellgren och packar ur material och kläder. Saknas gör mössan, ni som har haft hund vet vad som skett på morgonen. Jag såg hur hon for iväg med handskarna och kunde efter viss undanmanöver få dessa tillbaka men jag missade att hon dragit iväg med min mössa. Som tur var så hade Sportfiskeboden en mössa att låna ut och jag och Sora som hon heter fick ta ett föräldrasamtal när jag kom hem. Jag är inte helt övertygad om att mina tillrättavisningar togs på allvar.

Ännu en dag med slush. Vi var nästan 100 pers till start och man förvånas över hur dåliga pimpelfiskare är på att samåka. Det var nästan fler bilar än det var pimplare, här måste vi skärpa upp oss rejält! Det borde gå in minst 3 i varje bil med utrustning, att komma i egen bil är bara dåligt och visar på brist på kommunikation. Arrangörerna av tävlingarna gör ett hästjobb för att fixa parkering men det går inte ihop om folk kommer i egna bilar eller bara är två. Uppmaningen blir att se till att hitta en plats där ni träffas, lasta över och åk minst 3 personer till den aktuella parkeringen.

En underbar vind på 10 sekundmeter rakt emot och 20 cm slush mötte oss alla på vägen ut. Jag valde enkelt ut samma område jag valt förut och misslyckats varje gång på men det var ändå läsidan. Jocke skulle ta bryggan 200 m vänster av utgången men valde i sista stund att gå iväg för att slippa vänta vid starten på skottet. Det visade sig senare vara ett av dagens sämsta vägval.

Jag gick till Mats Arnolsson Corner, vi va ett gäng Ingemar, Sääfven, Eldh, Himmelroos, Carina, Ted, Braxen, Leena, Roffe för att nämna några. När jag kom fram var jag dyngsur vid knäna och svor inombords att jag inte tog regnbyxorna idag heller. Första hålet slår jag på ca 1.5 m djup och sen är det rally, ska det fortsätta så här så lär det bli fullt i skryllan. 40 st i första hålet och ca 1 kg. Men gänget runt ikring verkar ha tagit en mer modest start så det kryllar inte av fisk. Kliver ut lite djupare och känner att bonusfiskar finns, tar några sådana och efter en timme har jag ca 2.5 kg, jag är med i matchen. Roffe Wahlberg plockade upp dagens största alldeles intill. Ringer Jocke och det är bra med fisk runt ön så när jag inte längre hittar flythålen går jag iväg. (dumt). Ett varv runt ön och tillbaka (dumt igen) så har gänget tunnats ut och området är sönderborrat. Bestämmer mig för att stanna kvar och hoppas på att hitta några bonusar till (ännu dummare). Vissa dagar gör man rätt och vissa dagar gör man helt fel, idag var jag pajasvarning sista 3 timmarna. Det är just dessa beslut som skiljer de bästa från mig som lirar sämst just nu. Men jag ger mig inte, jag är så dum så att jag tror det vänder redan nästa helg. Nu ska jag inte klaga, jag blev inte sist, det fann de som krigade hela dagen med sämre resultat och jag fick ändå ett kuvert på mina 3.8kg.

Inom travet säger man att formen är ett frågetecken när en häst radat upp segrar och sedan får några sämre resultat. Form är en färskvara och är helt avgörande i många lopp i den högsta eliten. Det är då storspelarna börjar ana formtapp de garderar i hopp om att formen inte räcker till seger och de kan ta betalt för sina garderingar. De storspelare som efter tävlingen vid Ängsjöbadet hade garderat Robin Hall fick rätt, han vann inte nu heller även om travet flöt bättre nu men han räckte inte ända fram till seger. Jag tror storspelarna garderar RH även nästa vecka och de fräcka spikar nog Litholm som gjorde en fransk preparé idag och la av och lunkade runt i sin säregna stil med korvlådan på ryggen och sparade sina krafter inför nästa veckas holmgång. På Unibet sänktes oddsen på Litholm från 7.00 ggr till 4.50 som segrare nästa söndag när han vägde in 4 hg idag.

Va hände med firma Lasse/Björne? Fladderpåsar, båda två, när hände det senast? Det måste varit före kriget. Björne är en underbar kis, han passade mig flera gånger under dagen. Lite moloken såklart då inte ens botten på konton var fylld men glädjen och gnistan finns där alltid. När jag kallade honom för Falukorven, då han vinner varje tisdag, så sa han det smakar gott men att fisket inte funkar lika bra på söndagarna. Men inga sura miner alls, han vet att vindarna blåser åt olika håll och att rätt som det är så får han träff. Lasse kan också ta en käftsmäll på rätt sätt, i går en abborre på dryga 1200g idag helt fel och knappt luft i påsen, såg ut som en påse från Limmarn faktiskt.

Vägvalet Jocke Åklint gjorde att släppa bryggan till vänster blev Holmudds lycka för enligt de knapphändiga uppgifter jag har var det så mycket fisk att de formligen hoppade upp i hålen runt bryggan. Dagens högsta vikt var därmed Holmudds. Jag tycker lite synd om Jocke men samtidigt är detta fiske i ett nötskal. Ibland går du rätt och gör rätt andra gånger inte. Ett grattis till Holmudd är på sin plats.

B-O Boman en man som inte gärna byter håll. Idag satt han i samma enligt uppgift i nära en timme. Snacka om att hitta rätt håll och att förvalta det väl, bra gjort Boman, segern va din.

Dagens drottning Carina Widerberg med en imponerade vikt på 3.9 kg, applåder, fram glider en mera mansliknade person fram och roffar åt sig kuvertet. Ska de va så svårt att ta emot en hyllning så att man gömmer sig undan, hon är vara sig hon vill eller inte en superduktig tjej som kommer att vinna SM vilket år som helst.

Bara två äldre damer till start men Majsan gjorde sitt och fick sin Jäger.

Vi har sett Calle Andersson sno åt sig ett kuvert allt oftare. Det är för mig ett tydligt bevis för att om man vil kan man nå toppen och det krävs bara idogt arbete och att inte ge upp. Han har tagit klivet in i eliten på ett fantastiskt sätt. Han har de senaste åren varit med och tagit lärdom och nu kommer återbetalningen, som de säger på kalle anka, prisa gud här kommer skatteåterbetalningen. Att han dessutom är distriktets bästa administratör gör inte saken sämre, jag tror alla unnar Callemannen framgångarna som börjar stå som spön i backen.

Det visade sig vid invägning att de som gått långt hade generellt mer än de som inte gått så långt. Det är väl så att dagens tävling var en sk klassiker, de som tog jobbet och gick längst bort var färre att dela på fisken. Det är ofta så men inte alltid. Fysiskt styrka är en stor del av tävlingsfisket som ska premieras vilket oftast sker.

Ted Åbom, dagens hjälte. Han anländer Rimbo i gympapjuck, typ Stan Smith, vita å låga men när han ska svida om till stövlar inser han att det paret står hemma. Ted, eller Teddan som vi i Täby kallar honom viker inte ner sig, jag kör. Några personer med lite mer innanför pannbenet än Ted föreslår åtminstone att han ska ha några plastpåsar över sockorna. När han ankommer startplatsen efter ca 20 minuter så vet han inte hur många liter som runnit in och ur hans lågskor. Han tömmer skorna och

gör omtag med plastpåsarna men det finns inget torrt ställe att vara på så snart är det kört igen. Han får bra med fisk och en fyra hektos och det värmer men annars är det mest kallt, jävligt kallt. När en timme återstår klarar han inte av smärtan längre. Alltså jag måste dra, det gör för ont, jag springer till bilen säger han till mig innan han joggar mot bilen och värmen. Väl där tar han av sig skor, sockor, plastpåsar och sätter på sig ett par torra varma sockor, hoppar in, startar bilen och sätter på full värme. Ted är givetvis först att väga in, imponerande 3.9 kg och en sjätteplats. Det var sista gången vi såg Teddan i lågskor på en slusstävling, det där gör han inte om.

Det är klart att det känns skit att man är med i främre träffen i början men att man sedan faller igenom. Dagens stora besvikelse var ändå att Janne Åkerlind inte bjöd alla på tårta. När man fyllt år och blivit uppmärksammas från sånär alla som var på plats och är hela seriens mysgubbe så trodde jag på en stor prinsesstårta med en liten bit till alla, ICKE! Lika lite tårta från Janne har jag ätit som de delar vildsvindelar han givet mig de senaste åren, det senare mera pga att David sätter i sig alla vildsvinspaket jag fått av Janne innan jag hinner blinka. Nästa gång ska jag skriva surströmming på paketet. Tack Janne, å grattis!

På vägen hem i Volvo 240 med dryga 30 år på nacken styrd av Kujala konstaterar vi att jag är SIB, Kujala 2a, Hellgren 3a och jag 5a en riktigt bra trio. Man ska åka Volvo om man ska åka ståndsmässigt!

Slutligen undrar jag om nån har en högeraxel att låna ut, efter helgens sörjborrande är min på rehab. Aldrig mer två dagar sörjtävling! Då släpper Kujala ur sig, du Micke, när kan man börja använda skruvdragare? Svaret är 56 år, jag är där och så även Kujala men jag vill inte inse detta!

Vi syns om ni törs

Michael.